11 - 1864 – Rasmus Didriksen (1835-1913)

Nr. i ansøgerlisten	22
Navn (som oplyst i ansøgningen)	Rasmus Didriksen
Fødselsdato og år	9. september 1835
Stilling v/ansøgning	husejer og møllebygger
Bopæl v/ansøgning (1876)	Sjelle Mark
Tjent ved afdeling	9. regiment
Kompagni, eskadron eller batteri	4. kompagni
Nummer	63
Deltaget i perioden	Indkaldt 3. december 1863, permitteret sidst i august 1864
Menig eller befalingsmand	menig
Såret?	blev saaret den 18. april 1864
På lazaret?	lazaret Blands, Varnæs og Apenrade
Taget til fange?	Fanget 18. april ved Dyppel (Dybbøl)
Pension eller invalideforsørgelse	Nej
Medlem af De danske Våbenbrødres Selskab?	De Danske Vaabenbrødre Selskab, Afdeling Hammel, nr. 16, 925 (?)

Rasmus blev født i Sjelle den 9. september 1835. Forældrene var Didrik Rasmussen og Maren Jensdatter. Faderen var træskomand. I noget af Rasmus' barndom boede de som indsiddere (lejere) og til andre tider havde de selv et husmandssted, dels på Sjelle Mark og senere i Sjelle by. Rasmus havde i hvert fald to brødre, men det var ikke en stor familie, han voksede op i. Rasmus blev uddannet tømrer og senere møllebygger. På grund af arbejdet som møllebygger kom han langt omkring. F.eks. var han i 1860 på gården Marienhoff i Marie Magdalene sogn på Djursland - en meget stor gård med forpagter, forvalter og husholderske, ikke mindre end 7 tjenestekarle og 6 tjenestepiger. Der var mejeribestyrer, smed og 2 møllebyggere – heraf var Rasmus fra Sjelle den ene. Gården har nok skullet have en ny mølle på det tidspunkt. Det ses også i 1870-folketællingen, at han midlertidigt var i Odense en måneds tid.

Rasmus var indkaldt til militæret fra 3. december 1863 og kom først hjem sidst i august 1864. Han deltog i krigshandlingerne ved Dybbøl, hvor han blev såret – og han blev taget til fange samme dag, den 18. april 1864. Han blev indlagt på lazaretter tre steder i Sønderjylland. Dette oplyser Rasmus på sin ansøgning om medalje, men han oplyser ikke, om han forblev på lazaret helt til slutningen af krigen. Det har dog ikke givet ham værre mén, end at han kunne fortsætte som møllebygger, da han kom hjem.

Han giftede sig i 1865 med Ane Christensdatter, som var smededatter fra Hammel. I 1866 købte Rasmus ejendommen Voldbyvej 69 – lige i nærheden af forældrenes hjem. Der boede de nok de første år. Han solgte ejendommen igen i 1879, men allerede i 1870 havde Rasmus overtaget forældrenes ejendom med samtidig aftale om aftægt. Det var matrikel 17d (nuværende adresse Voldbyvej 80 – på hjørnet af Lyngballevej og Voldbyvej). Her blev Rasmus boende resten af sit liv. I folketællingen 1870 ses, at Ane var modehandlerinde. Det var nok ikke helt almindeligt ude på Sjelle Mark, men de må have set en forretning i det. Samtidig med at passe landbruget fortsatte Rasmus som møllebygger. Der kom ingen børn i ægteskabet, og i stedet tog de plejebørn ind i hjemmet. Ane blev kun knap 44 år, hun døde i 1878. Rasmus' far døde i maj 1875 og nogle få dage senere døde en plejedatter på 9 år. I februar 1879 døde så Rasmus' mor. Det har været strenge år for Rasmus.

I 1880 var der en husholderske i huset, nemlig Ane Johanne Andreasen, som var lærerdatter fra Hørslevbole. Allerede samme år giftede de sig. Hun blev nok betragtet som lidt finere end andre, for præsten kalder hende jomfru. Hendes bror Frits, som var lærer i Herskind hedeskole, var forlover. I dette ægteskab blev der født en dødfødt søn i 1881, men ellers kom der ingen børn. Rasmus var stadig møllebygger, men senere nedsatte han sig som købmand – ved siden af landbruget.

Rasmus mistede Ane Johanne i 1901, og han døde selv den 8. januar 1913. Da der ingen efterkommere var, kom Rasmus' bror Jens Didriksen til at arve. Han boede i Aarhus og var eneste arving.